
TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2017)0013

Aspectele transfrontaliere ale adopțiilor

Rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2017 conținând recomandări adresate Comisiei privind aspectele transfrontaliere ale adopțiilor (2015/2086(INL))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 67 alineatul (4) și articolul 81 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în special articolele 7, 21 și 35,
- având în vedere articolul 2 din Protocolul opțional la Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă, din 25 mai 2000,
- având în vedere Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 24 aprilie 1963,
- având în vedere Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale,
- având în vedere documentul tematic al Comisarului pentru Drepturile Omului, intitulat „Adopția și copiii: perspectiva drepturilor omului”, publicat la 28 aprilie 2011,
- având în vedere articolele 46 și 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru petiții (A8-0370/2016),

Standarde minime comune pentru adopții

- A. întrucât, în domeniul adopțiilor, este deosebit de important ca toate deciziile să fie luate în conformitate cu principiul interesului superior al copilului, al nediscriminării și cu respectarea drepturilor fundamentale ale acestuia;
- B. întrucât scopul adopției nu este acela de a acorda adulților dreptul de a avea un copil, ci

acela de a oferi copilului un mediu stabil, în care să crească și să se dezvolte în mod armonios, simțindu-se iubit și protejat;

- C. întrucât procedura de adopție se referă la copiii care, în momentul în care se depune cererea de adopție, nu au împlinit încă 18 ani sau vârsta majoratului în țara lor de origine;
- D. întrucât trebuie găsit un echilibru adecvat între dreptul copilului adoptat de a-și cunoaște adevărata sa identitate și dreptul părinților biologici de a-și proteja propria lor identitate;
- E. întrucât autoritățile competente nu ar trebui să considere niciodată situația economică a părinților biologici singura bază și justificare pentru decăderea din drepturile părintești și darea copilului spre adopție;
- F. întrucât procedurile de adopție nu ar trebui să înceapă înainte ca decizia de decădere din drepturile părintești a părinților biologici să fie definitivă, iar acestora să li se fi oferit posibilitatea de a recurge la toate căile de atac legale împotriva acestei decizii; întrucât recunoașterea unei decizii de adopție luate în lipsa unor astfel de garanții procedurale poate fi refuzată de alte state membre;
- G. întrucât o mai mare eficiență și o mai mare transparență vor permite îmbunătățirea procedurilor de adopție internă și ar putea înlesni adopția internațională, ceea ce ar putea duce la creșterea numărului de copii adoptați; întrucât, în această privință, respectarea articolului 21 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, pe care au ratificat-o toate statele membre, ar trebui să constituie reperul principal pentru toate procedurile, măsurile și strategiile privind adopțiile dintr-un context transfrontalier, respectându-se, totodată, interesul superior al copilului;
- H. întrucât ar trebui luate, cu hotărâre, mai multe măsuri pentru a împiedica situația în care potențialii viitori părinți interesați de adopții sunt exploatați de organizații intermediare lipsite de scrupule și întrucât cooperarea în combaterea criminalității și a corupției în UE trebuie, așadar, să se intensifice și în acest domeniu;
- I. întrucât ar trebui încurajată plasarea de frați în aceeași familie adoptivă, în măsura în care este posibil, pentru a-i proteja de o altă traumă rezultată în urma separării;

Adopțiile internaționale în temeiul Convenției de la Haga din 1993

- J. întrucât Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale (Convenția de la Haga), pe care au ratificat-o toate statele membre, prevede un sistem de cooperare administrativă și recunoaștere în cazul adopțiilor internaționale, adică adopțiile în cadrul cărora persoanele care adoptă și copilul sau copiii nu au reședința obișnuită în aceeași țară;
- K. întrucât Convenția de la Haga stipulează că recunoașterea adopțiilor internaționale se face automat în toate statele semnatare, fără a fi necesară vreo procedură specifică pentru ca recunoașterea să producă efecte;
- L. întrucât, în temeiul Convenției de la Haga, recunoașterea poate fi refuzată numai dacă adopția contravine în mod evident ordinii publice a statului în cauză, ținând cont de interesul superior al copilului;

Cooperarea în materie de justiție civilă în domeniul adopțiilor

- M. întrucât formarea judiciară în sens larg este esențială pentru încrederea reciprocă în toate domeniile dreptului, inclusiv în cel al adopțiilor; întrucât programele UE curente privind formarea judiciară și susținerea rețelelor judiciare europene trebuie, prin urmare, să includă acordarea unei mai mari atenții instanțelor specializate, precum instanțele specializate în dreptul familiei și instanțele pentru minori;
- N. întrucât ar trebui să li se ofere cetățenilor un acces mai bun la informații cuprinzătoare cu privire la aspectele juridice și procedurale ale adopțiilor interne în statele membre; întrucât portalul e-Justiție ar putea fi extins în acest sens;
- O. întrucât cooperarea în cadrul Rețelei europene a mediatorilor pentru copii a fost instituită în 1997, iar mediatorii din Europa pe probleme legate de copii ar trebui să fie încurajați să coopereze și să se coordoneze mai îndeaproape în acest forum; întrucât aceste eforturi ar putea include implicarea lor în sistemele actuale de formare judiciară finanțate de UE;
- P. întrucât ar trebui realizată o analiză aprofundată, deoarece trebuie depuse mai multe eforturi pentru a preveni și a combate traficul transfrontalier de copii în scopul adopției și pentru a îmbunătăți aplicarea corespunzătoare și eficientă a normelor și orientărilor în vigoare cu privire la combaterea traficului de copii; întrucât cooperarea în combaterea criminalității și a corupției în UE trebuie, așadar, să se intensifice și în acest domeniu pentru a preveni răpirea, vânzarea sau traficul de copii;

Recunoașterea transfrontalieră a hotărârilor interne de adopție

- Q. întrucât principiul încrederii reciproce între statele membre este de o importanță fundamentală în dreptul Uniunii, pentru că permite crearea și menținerea unui spațiu fără frontiere interne; întrucât principiul recunoașterii reciproce, care are la bază încrederea reciprocă, obligă statele membre să pună în aplicare o hotărâre sau o decizie emisă de un alt stat membru;
- R. întrucât, în ciuda reglementărilor internaționale existente în materie, în statele membre există încă opinii divergente cu privire la principiile care ar trebui să guverneze procesul de adopție, precum și divergențe privind procedurile de adopție și efectele juridice ale procesului de adopție;
- S. întrucât Uniunea Europeană are competența de a lua măsuri menite să consolideze cooperarea judiciară între statele membre, fără a afecta dreptul familiei în vigoare la nivel național, inclusiv în domeniul adopțiilor;
- T. întrucât excepțiile din motive de ordine publică au rolul de a proteja identitatea statelor membre, ceea ce se reflectă în dreptul material al familiei al statelor membre;
- U. întrucât nu există în prezent nicio dispoziție la nivel european în ceea ce privește recunoașterea, automată sau nu, a hotărârilor interne de adopție, adică a celor privind adopțiile efectuate în interiorul unui singur stat membru;
- V. întrucât lipsa unor astfel de dispoziții creează probleme majore pentru familiile europene care se mută într-un alt stat membru după ce adoptă un copil, deoarece este posibil ca adopția să nu fie recunoscută, ceea ce înseamnă că părinții pot avea dificultăți

în exercitarea în mod legal a autorității părintești, precum și dificultăți financiare în ceea ce privește sistemul diferit de taxare în acest domeniu;

- W. întrucât lipsa unor astfel de dispoziții periclitează astfel dreptul copiilor la o familie stabilă și permanentă;
- X. întrucât, în prezent, atunci când se mută într-un alt stat membru, părinții pot fi obligați să se supună unor proceduri de recunoaștere naționale specifice sau chiar să adopte din nou copilul, creându-se o situație de insecuritate juridică semnificativă;
- Y. întrucât situația actuală poate cauza grave probleme și împiedica familiile să își exercite pe deplin dreptul la libera circulație;
- Z. întrucât ar putea fi necesar să se analizeze și evalueze situația generală prin consultări între autoritățile competente ale statelor membre;
- AA. întrucât Regulamentul Bruxelles II nu abordează problema recunoașterii hotărârilor de adopție, deoarece vizează exclusiv răspunderea părintească;
- AB. întrucât este, prin urmare, extrem de important să se adopte acte legislative care să prevadă recunoașterea automată într-un stat membru a unei hotărâri interne de adopție pronunțate într-un alt stat membru, cu condiția să se asigure respectarea deplină a prevederilor naționale privind ordinea publică și a principiilor subsidiarității și proporționalității;
- AC. întrucât o astfel de legislație ar completa Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului¹ (Bruxelles IIa) privind aspectele legate de jurisdicție și răspunderea părintească și ar elimina lacunele existente cu privire la recunoașterea adopțiilor în temeiul dreptului internațional (Convenția de la Haga);

Standarde minime comune pentru adopții

1. invită autoritățile statelor membre să ia toate deciziile în chestiunile legate de adopție ținând seama de interesul superior al copilului, de respectarea drepturilor sale fundamentale, luând întotdeauna în considerare circumstanțele specifice ale fiecărui caz;
2. subliniază că copiii care au fost dați spre adopție nu ar trebui să fie considerați proprietate a unui stat, ci persoane, având drepturi fundamentale recunoscute în plan internațional;
3. subliniază că fiecare caz de adopție este diferit și trebuie să fie evaluat în funcție de caracteristicile proprii;
4. consideră că, în cazurile de adopție cu aspecte transfrontaliere, ar trebui luate în considerare și respectate cât mai mult posibil tradițiile culturale și lingvistice ale copilului;

---

¹ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

5. consideră că, în contextul procedurilor de adopție, copilului ar trebui să i se ofere întotdeauna posibilitatea de a fi ascultat și de a-și exprima punctul de vedere cu privire la procesul de adopție, ținând seama de vârsta și maturitatea acestuia; consideră, prin urmare, că este imperativ să fie solicitat, de fiecare când este posibil și indiferent de vârstă, consimțământul copilului pentru adopție; în acest sens, solicită acordarea unei atenții speciale copiilor mici și sugarilor, poziția acestora neputând fi ascultată;
6. consideră că nicio decizie cu privire la adopții nu ar trebui luată înainte de audierea părinților biologici și, după caz, înainte de epuizarea de către aceștia a tuturor căilor de atac legale cu privire la drepturile părintești, iar decăderea din drepturile părintești a părinților biologici este finală; invită, prin urmare, autoritățile din statele membre să ia toate măsurile necesare pentru binele copilului în timp ce sunt epuizate căile de atac legale, precum și pe parcursul tuturor procedurilor legale de adopție, oferind copilului protecția și îngrijirea necesare pentru dezvoltarea sa armonioasă;
7. invită Comisia să aibă în vedere realizarea unui studiu comparativ pentru a analiza plângerile privind adopțiile cu aspecte transfrontaliere fără consimțământ;
8. subliniază că autoritățile competente ar trebui să ia întotdeauna în considerare mai întâi posibilitatea plasării copilului în cadrul familiei sale biologice, chiar în cazul în care membrii acestei familii locuiesc în altă țară, dacă copilul are deja o relație stabilă cu acești membri ai familiei și după evaluarea individuală a nevoilor copilului, înainte de a da copilul spre adopție către străini; consideră că reședința obișnuită a membrilor de familie care doresc să preia răspunderea pentru un copil nu ar trebui considerată un factor decisiv;
9. cere tratament egal pentru părinții cu naționalități diferite în timpul procedurilor legate de responsabilitatea parentală și de adopție; invită statele membre să asigure egalitatea în drepturile procedurale ale rudelor implicate în procesul de adopție și care sunt resortisanți ai unui alt stat membru, inclusiv furnizarea de asistență juridică, informare corespunzătoare și în timp util despre audieri, respectarea dreptului la un interpret și furnizarea tuturor documentelor relevante pentru caz în limba lor maternă;
10. subliniază că, în cazul în care un copil care urmează să fie adoptat este cetățean al unui alt stat membru, autoritățile consulare ale statului membru respectiv și familia copilului care locuiește în acest stat membru ar trebui să fie informate și consultate înainte de luarea oricărei decizii;
11. solicită, în plus, statelor membre să acorde o atenție specială minorilor neînsoțiți care au solicitat sau care au statut de refugiat, asigurându-se că primesc protecția, asistența și îngrijirea pe care statele membre sunt obligate să le furnizeze în virtutea obligațiilor lor internaționale, de preferință prin plasarea lor în familii substitutive în perioada de tranziție;
12. subliniază importanța asigurării unor condiții de muncă adecvate asistenților sociali pentru ca aceștia să efectueze în mod adecvat evaluarea fiecărui caz, fără presiuni financiare sau juridice și cu respectarea deplină a interesului superior al copilului, luându-se în considerare perspectivele pe termen scurt, mediu și lung;

Adopțiile internaționale în temeiul Convenției de la Haga din 1993

13. ia act de succesul și importanța aplicării Convenției de la Haga și încurajează toate țările să semneze această convenție, să o ratifice sau să adere la ea;
14. deplânge faptul că deseori apar probleme în ceea ce privește emiterea certificatelor de adopție; invită, prin urmare, autoritățile statelor membre să se asigure că procedurile și garanțiile stabilite prin Convenția de la Haga sunt întotdeauna respectate, pentru a asigura faptul că recunoașterea se face automat; invită statele membre să nu creeze obstacole birocratice inutile în recunoașterea adopțiilor în temeiul Convenției de la Haga, care ar putea prelungi procedura și ar putea crește costurile aferente;
15. subliniază că ar putea fi depuse eforturi suplimentare pentru a respecta și aplica cu strictețe prevederile Convenției de la Haga, întrucât unele state membre impun proceduri administrative suplimentare sau percep taxe disproporționate în legătură cu recunoașterea adopțiilor, de exemplu pentru crearea sau modificarea actelor de stare civilă sau pentru obținerea cetățeniei, deși acest lucru contravine dispozițiilor Convenției de la Haga;
16. invită statele membre să respecte procedurile privind cerințele de consiliere și consimțământ prevăzute la articolul 4 din Convenția de la Haga;

Cooperarea în materie de justiție civilă în domeniul adopțiilor

17. invită statele membre să își intensifice cooperarea în domeniul adopției, incluzând atât aspectele juridice, cât și pe cele sociale, și solicită o mai bună cooperare între autoritățile competente în ceea ce privește rapoartele de monitorizare, dacă este cazul; solicită, de asemenea, în această privință, ca UE să păstreze o abordare coerentă față de drepturile copilului în toate politicile sale interne și externe importante;
18. invită Comisia să creeze o rețea europeană eficientă a judecătorilor și autorităților specializate în adopții, pentru a facilita schimbul de informații și de bune practici, care este deosebit de util atunci când adopția are și o dimensiune externă; consideră că este extrem de important să fie facilitate coordonarea și schimbul de bune practici cu rețelele europene actuale de formare judiciară, pentru a realiza coerența maximă posibilă cu sistemele care sunt deja finanțate de UE; invită, în acest sens, Comisia să ofere finanțare pentru pregătirea specializată a judecătorilor din domeniul adopțiilor transfrontaliere;
19. consideră că oportunitățile de formare și reunire pentru judecătorii din domeniul adopției transfrontaliere pot contribui la identificarea exactă a soluțiilor legale așteptate și necesare în domeniul adopțiilor interne; invită, prin urmare, Comisia să asigure finanțare pentru astfel de oportunități de formare și reunire în etapa elaborării propunerilor de legislație;
20. invită Comisia să publice pe portalul european e-Justiție informații juridice și procedurale relevante privind legislația și practica în materie de adopții din toate statele membre;
21. ia act de activitățile Rețelei europene a mediatorilor pentru copii și consideră că această cooperare ar trebui dezvoltată și consolidată în continuare;
22. subliniază necesitatea de a coopera strâns, prin intermediul autorităților europene, cum ar fi Europol, pentru a preveni răpirea, vânzarea și traficul transfrontalier de copii în scopul adopției; constată că sistemele fiabile de înregistrare a nașterilor pot preveni

traficul de copii în scopul adopției; solicită, în acest sens, îmbunătățirea coordonării în domeniul sensibil al adopției copiilor din țări terțe;

Recunoașterea transfrontalieră a hotărârilor interne de adopție

23. afirmă că este în mod evident necesară o legislație europeană care să prevadă recunoașterea transfrontalieră automată a hotărârilor interne de adopție;
24. solicită Comisiei să prezinte, până la 31 iulie 2017, în temeiul articolelor 67 și 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, o propunere de act privind recunoașterea transfrontalieră a hotărârilor de adopție, ținând cont de recomandările expuse în anexă, și în conformitate cu dreptul internațional existent în domeniu;
25. confirmă că recomandările din anexa la prezenta propunere de rezoluție respectă drepturile fundamentale și principiile subsidiarității și proporționalității;
26. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare negative, întrucât scopul final, de recunoaștere automată a hotărârilor de adopție va determina reducerea costurilor;

o

o o

27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate în anexă.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI DETALIATE PENTRU UN REGULAMENT AL CONSILIULUI PRIVIND RECUNOAȘTEREA TRANSFRONTALIERĂ A HOTĂRÂRILOR DE ADOPTIE

A. PRINCIPIILE ȘI OBIECTIVELE PROPUNERII SOLICITATE

1. Exercițându-și dreptul la liberă circulație, din ce în ce mai mulți cetățeni ai Uniunii decid în fiecare an să se mute într-un alt stat membru al Uniunii. Acest fapt creează o serie de dificultăți legate de recunoașterea și rezolvarea pe cale legală a situației juridice personale și familiale a persoanelor mobile. Uniunea a început să se ocupe de aceste situații problematice, de exemplu, prin adoptarea Regulamentului (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹, precum și prin aplicarea cooperării consolidate în ceea ce privește recunoașterea anumitor aspecte legate de regimurile matrimoniale și efectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate.
2. Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale (Convenția de la Haga) este în vigoare în toate statele membre. Convenția vizează procedura adopției transfrontaliere și prevede recunoașterea automată a acestor adopții. Cu toate acestea, Convenția de la Haga nu acoperă situația în care o familie cu un copil adoptat în temeiul unei proceduri pur naționale se mută apoi într-un alt stat membru. Acest lucru poate duce la importante probleme de natură juridică dacă raporturile juridice dintre părinte/părinți și copilul adoptat nu sunt recunoscute automat. Este posibil să fie necesare proceduri administrative sau judiciare suplimentare, iar în cazuri extreme recunoașterea poate fi chiar refuzată .
3. Prin urmare, pentru a proteja drepturile și libertățile fundamentale ale acestor cetățeni ai Uniunii, este necesar să se adopte un regulament care să prevadă recunoașterea transfrontalieră automată a hotărârilor de adopție. Temeiul juridic adecvat al unei astfel de propuneri este articolul 67 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care privește recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor, și articolul 81 alineatul (3) din Tratat, care privește măsurile din domeniul dreptului familiei. Regulamentul urmează să fie adoptat de Consiliu după consultarea Parlamentului European.
4. Regulamentul propus prevede recunoașterea automată a hotărârilor de adopție pronunțate într-un stat membru în temeiul oricărei alte proceduri decât cea în baza Convenției de la Haga. Întrucât familiile europene pot, de asemenea, avea legături cu o țară terță sau au trăit poate într-o țară terță în trecut, regulamentul prevede, de asemenea, ca, odată ce un stat membru a recunoscut o hotărâre de adopție pronunțată într-o țară terță în temeiul normelor sale procedurale naționale relevante, hotărârea de adopție să fie recunoscută în toate celelalte state membre.
5. Cu toate acestea, pentru a se evita căutarea instanței celei mai favorabile sau aplicarea

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO L 201, 27.7.2012, p. 107).

unor legi naționale necorespunzătoare, recunoașterea automată se supune, în primul rând, condiției ca recunoașterea să nu contravină vădit ordinii publice a statului membru de recunoaștere, subliniind totodată că aceste refuzuri nu pot conduce niciodată la discriminări *de facto*, interzise de articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și, în al doilea rând, condiției ca statul membru care a pronunțat hotărârea de adopție să fi avut această competență judiciară în temeiul articolului 4 din propunerea solicitată în partea B („propunerea”). Numai statul membru în care părintele/părinții sau copilul au reședința obișnuită poate avea această competență judiciară. Cu toate acestea, în cazul în care hotărârea de adopție a fost luată într-o țară terță, competența judiciară privind recunoașterea inițială în Uniune a adopției în cauză poate, de asemenea, să îi revină statului membru de cetățenie al părinților sau al copilului. Acest lucru este necesar pentru a asigura accesul la justiție al familiilor europene cu reședința în străinătate.

6. Sunt necesare proceduri specifice pentru a decide cu privire la orice obiecții privind recunoașterea în cazuri specifice. Aceste dispoziții sunt similare celor întâlnite în alte acte ale Uniunii în domeniul justiției civile.
7. Ar trebui creat un certificat european de adopție pentru a accelera orice demers administrativ privind recunoașterea automată. Modelul de certificat urmează să fie adoptat sub forma unui act delegat al Comisiei.
8. Propunerea vizează doar relația individuală părinte-copil. Ea nu obligă statele membre să recunoască un anumit raport juridic între părinții unui copil adoptat, deoarece legislația națională referitoare la cupluri diferă considerabil.
9. În cele din urmă, propunerea conține dispozițiile tranzitorii și finale obișnuite întâlnite în instrumentele în materie de justiție civilă. Recunoașterea automată a adopțiilor se aplică numai hotărârilor de adopție pronunțate începând cu data punerii în aplicare a regulamentului și, de asemenea, începând de la această dată, tuturor hotărârilor de adopție anterioare dacă copilul este încă minor.
10. Propunerea respectă principiile subsidiarității și proporționalității, deoarece statele membre nu pot acționa singure pentru instituirea unui cadru juridic pentru recunoașterea transfrontalieră a hotărârilor de adopție, iar propunerea nu depășește ceea ce este strict necesar pentru asigurarea stabilității situației juridice a copiilor adoptați. Propunerea nu aduce atingere dreptului familiei din statele membre.

B. TEXTUL PROPUNERII SOLICITATE

Regulamentul Consiliului privind recunoașterea transfrontalieră a hotărârilor de adopție

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 67 alineatul (4) și articolul 81 alineatul (3),

având în vedere solicitarea adresată Comisiei Europene de Parlamentul European,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor. Pentru instituirea progresivă a unui astfel de spațiu, este nevoie ca Uniunea să adopte măsuri privind cooperarea judiciară în materie civilă cu implicații transfrontaliere, inclusiv în domeniul dreptului familiei.
- (2) În temeiul articolelor 67 și 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), aceste măsuri trebuie să includă și măsuri care vizează recunoașterea reciprocă a hotărârilor în cauze judiciare și extrajudiciare.
- (3) Pentru a asigura libera circulație a familiilor care au adoptat un copil, este necesar și oportun ca normele care reglementează competența judiciară și recunoașterea hotărârilor de adopție să fie reglementate de un instrument juridic al Uniunii cu caracter obligatoriu și de direct aplicabil.
- (4) Prezentul regulament ar trebui să instituie un cadru juridic clar și cuprinzător în domeniul recunoașterii transfrontaliere a hotărârilor de adopție, să ofere familiilor soluții corespunzătoare în ceea ce privește securitatea juridică, caracterul previzibil și flexibilitatea și să împiedice situația în care o hotărâre de adopție pronunțată în mod legal într-un stat membru nu este recunoscută în alt stat membru.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să vizeze recunoașterea hotărârilor de adopție pronunțate sau recunoscute într-un stat membru. Cu toate acestea, nu ar trebui să vizeze recunoașterea adopțiilor internaționale efectuate în conformitate cu Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale, deoarece această convenție prevede deja recunoașterea automată a adopțiilor în cauză. Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să se aplice numai în cazul recunoașterii adopțiilor interne și a adopțiilor internaționale care nu au avut loc în temeiul acestei Convenții.
- (6) Trebuie să existe o legătură între adopție și teritoriul statului membru care a pronunțat sau a recunoscut hotărârea de adopție. Prin urmare, recunoașterea ar trebui să se supună normelor comune privind competența judiciară.
- (7) Normele privind competența judiciară ar trebui să fie foarte previzibile și să se întemeieze pe principiul conform căruia competența judiciară se bazează în general pe reședința obișnuită a părinților care adoptă sau pe reședința obișnuită a unuia dintre părinții respectivi sau a copilului. Competența judiciară ar trebui să se limiteze la aceste motivații, cu excepția situațiilor care implică țări terțe, în care statul membru de cetățenie poate reprezenta un factor de legătură.
- (8) Întrucât adopția privește în general minorii, nu este adecvat să se confere părinților sau copilului flexibilitate în alegerea autorităților care vor decide cu privire la adopție.

- (9) Încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune justifică principiul potrivit căruia hotărârile de adopție pronunțate sau recunoscute de un stat membru ar trebui recunoscute în toate statele membre, fără să fie necesare proceduri speciale. Prin urmare, o hotărâre de adopție pronunțată de un stat membru ar trebui să fie tratată ca și cum ar fi fost pronunțată în statul membru căruia i se adresează cererea.
- (10) Recunoașterea automată în statul membru căruia i se adresează cererea a unei hotărâri de adopție pronunțate într-un alt stat membru nu ar trebui să pericliteze respectarea dreptului la apărare. Prin urmare, toate părțile interesate ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita refuzul recunoașterii unei hotărâri de adopție în cazul în care consideră că este prezent unul dintre motivele de refuz al recunoașterii.
- (11) Recunoașterea adopției interne ar trebui să se facă în mod automat, cu excepția cazului în care statul membru în care a avut loc adopția nu deținea competența judiciară sau în care recunoașterea ar contraveni în mod evident ordinii publice a statului care recunoaște adopția, astfel cum este interpretat în conformitate cu articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (12) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului material al familiei, incluzând legea privind adopția, al statelor membre. În plus, recunoașterea unei hotărâri de adopție în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să implice recunoașterea vreunui raport juridic între părinții care adoptă ca urmare a recunoașterii unei hotărâri de adopție fără ca posibila decizie să nu depindă însă de recunoașterea hotărârii de adopție.
- (13) Orice chestiune de natură procedurală care nu este abordată în prezentul regulament ar trebui să fie tratată în conformitate cu legislația națională.
- (14) În cazul în care o hotărâre de adopție implică un raport juridic care nu este cunoscut în dreptul statului membru căruia i se adresează cererea, raportul juridic în cauză, inclusiv orice drept sau obligație aferentă, ar trebui adaptat, în măsura posibilului, la un raport căruia îi sunt asociate efecte echivalente și care urmărește obiective similare, în temeiul dreptului statului membru în cauză. Fiecare stat membru ar trebui să stabilească de către cine și în ce mod va fi realizată adaptarea.
- (15) Pentru a facilita recunoașterea automată prevăzută de prezentul regulament, ar trebui elaborat un model pentru transmiterea hotărârilor de adopție, și anume certificatul european de adopție. În acest scop, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește crearea și modificarea modelului de certificat. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să deruleze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, adecvată și la timp a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (16) Deoarece obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv.

- (17) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei în ceea ce privește spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, [Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament]/[fără a aduce atingere articolului 4 din protocol, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, și, prin urmare, nu le revin obligații în virtutea acestuia și nici nu le sunt aplicabile dispozițiile sale].
- (18) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu îi revin obligații în virtutea acestuia și nici nu îi sunt aplicabile dispozițiile sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică recunoașterii hotărârilor de adopție.
2. Prezentul regulament nu se aplică și nu aduce atingere:
  - (a) legilor din statele membre privind dreptul de a adopta sau alte chestiuni referitoare la dreptul familiei;
  - (b) adopțiilor internaționale în temeiul Convenției de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale (Convenția de la Haga).
3. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu obligă un stat membru să:
  - (a) recunoască existența oricărui raport juridic între părinții unui copil adoptat ca urmare a recunoașterii unei hotărâri de adopție;
  - (b) pronunțe hotărâri de adopție în cazuri în care dreptul național aplicabil nu permite acest lucru.

Articolul 2

Definiție

În sensul prezentului regulament, „hotărâre de adopție” înseamnă hotărârea judecătorească sau decizia de creare sau de recunoaștere a unui raport juridic părinte-copil permanent între un copil care nu a împlinit vârsta majoratului și un părinte nou sau părinți noi care nu sunt părinți biologici ai copilului respectiv, indiferent de denumirea sub care apare acest raport juridic în legislația națională.

Articolul 3

Recunoașterea automată a hotărârilor de adopție

1. O hotărâre de adopție pronunțată într-un stat membru este recunoscută în celelalte state

membre fără să fie necesar să se recurgă la o procedură specială, cu condiția ca statul membru care pronunță hotărârea să aibă această competență judiciară în conformitate cu articolul 4.

2. Orice parte interesată poate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7, solicita o decizie privind inexistența motivelor pentru refuzul recunoașterii, astfel cum se prevede la articolul 6.
3. Dacă refuzul recunoașterii este invocat pe cale incidentală în fața unei instanțe dintr-un stat membru, instanța respectivă este competentă să se pronunțe asupra chestiunii respective.

Articolul 4

Competența judiciară pentru hotărârile de adopție

1. Autoritățile unui stat membru pot pronunța o hotărâre de adopție numai dacă părintele sau părinții care adoptă sau copilul adoptat au reședința obișnuită în statul membru respectiv.
2. În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de adopție în privința unui copil de către autoritățile unei țări terțe, autoritățile unui stat membru pot, de asemenea, pronunța o astfel de hotărâre sau pot decide cu privire la recunoașterea hotărârii din țara terță în conformitate cu procedurile stabilite de legislația națională, în cazul în care părintele sau părinții care adoptă sau copilul adoptat nu au reședința obișnuită în acest stat membru, dar sunt cetățeni ai acestuia.

Articolul 5

Documente necesare în vederea recunoașterii

O parte care dorește să invoce într-un stat membru o hotărâre de adopție pronunțată în alt stat membru prezintă:

- (a) o copie a hotărârii de adopție care întrunește condițiile necesare pentru stabilirea autenticității sale precum și
- (b) certificatul european de adopție emis în conformitate cu articolul 11.

Articolul 6

Refuzul recunoașterii

La cererea oricărei părți interesate, recunoașterea unei hotărâri de adopție pronunțată într-un stat membru poate fi refuzată numai dacă:

- (a) recunoașterea contravine vădit ordinii publice (*ordre public*) a statului membru căruia i se adresează cererea;
- (b) statul membru de origine nu deține competența judiciară în temeiul articolului 4.

Articolul 7

Cererea de refuz al recunoașterii

1. La cererea oricărei părți interesate, astfel cum este definită în temeiul dreptului național, recunoașterea unei hotărâri de adopție este refuzată în cazul în care se constată că este prezent unul dintre motivele menționate la articolul 6.
2. Cererea de refuz al recunoașterii se depune la instanța pe care statul membru în cauză a comunicat-o Comisiei în temeiul articolului 13 litera (a), ca fiind instanța la care se depune cererea.
3. Procedura de refuz al recunoașterii, în măsura în care nu face obiectul prezentului regulament, este reglementată de legislația statului membru căruia i se adresează cererea.
4. Solicitantul furnizează instanței o copie a hotărârii și, dacă este cazul, o traducere sau o transcriere a acesteia.
5. Instanța poate scuti de prezentarea documentelor menționate la alineatul (4) în cazul în care le deține deja sau în cazul în care nu consideră rezonabilă furnizarea acestora de către solicitant. În cel de al doilea caz, instanța poate solicita celeilalte părți să furnizeze respectivele documente.
6. Partea care solicită refuzul recunoașterii hotărârii de adopție pronunțate într-un alt stat membru nu are obligația de a avea o adresă poștală în statul membru căruia i se adresează cererea. Partea respectivă nu are nici obligația de a avea un reprezentant autorizat în statul membru căruia i se adresează cererea, cu excepția cazului în care numirea unui astfel de reprezentant este obligatorie indiferent de cetățenia sau domiciliul părților.
7. Instanța se pronunță fără întârziere în privința cererii de refuz al recunoașterii.

Articolul 8

Cai de atac împotriva hotărârii privind cererea de refuz al recunoașterii

1. Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al recunoașterii.
2. Calea de atac se introduce la instanța pe care statul membru în cauză a comunicat-o Comisiei în temeiul articolului 13 litera (b) ca fiind instanța la care se introduce o astfel de cale de atac.
3. Decizia pronunțată cu privire la calea de atac poate fi contestată printr-o cale de atac ulterioară doar în cazul în care instanțele înaintea cărora ar putea fi introdusă respectiva cale de atac ulterioară au fost comunicate Comisiei de către statul membru respectiv în temeiul articolului 13 litera (c).

Articolul 9

Căile de atac introduse în statul membru de origine a hotărârii de adopție

Instanța căreia i se transmite o cerere de refuz al recunoașterii sau instanța în fața căreia este

introdusă o cale de atac în temeiul articolului 8 alineatul (2) sau alineatul (3) poate să suspende acțiunea, dacă împotriva hotărârii de adopție a fost introdusă o cale de atac ordinară în statul membru de origine sau dacă termenul pentru introducerea acesteia nu a expirat încă. În acest ultim caz, instanța poate specifica termenul în care poate fi introdusă o astfel de cale de atac.

Articolul 10

Interdicția revizuirii pe fond

În niciun caz o hotărâre de adopție sau o hotărâre judecătorească pronunțată într-un stat membru nu poate face obiectul unei revizuirii pe fond în statul membru căruia i se adresează cererea.

Articolul 11

Certificatul european de adopție

Autoritățile statului membru care a pronunțat hotărârea de adopție emite, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, un certificat european de adopție multilingv după modelul stabilit în conformitate cu articolul 15.

Articolul 12

Adaptarea unei hotărâri de adopție

1. În cazul în care o decizie sau hotărâre judecătorească conține o măsură sau un ordin care nu este cunoscut în dreptul statului membru căruia i se adresează cererea, măsura sau ordinul în cauză se adaptează, în măsura posibilului, la o măsură sau la un ordin recunoscut în dreptul statului membru în cauză, căruia îi sunt asociate efecte echivalente și care urmărește obiective și interese similare. Adaptarea respectivă nu poate să producă efecte care să le depășească pe cele prevăzute de dreptul statului membru de origine.
2. Oricare dintre părțile interesate poate să conteste adaptarea măsurii sau a ordinului în fața unei instanțe.

Articolul 13

Informații care trebuie furnizate de către statele membre

1. Până la 1 iulie 2018, statele membre informează Comisia cu privire la dispozițiile naționale, în cazul în care acestea există, referitoare la:
  - (a) instanțele cărora trebuie să le fie adresate cererile de refuz al recunoașterii în temeiul articolului 7 alineatul (2);
  - (b) instanțele înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al recunoașterii în temeiul articolului 8 alineatul (2); precum și
  - (c) instanțele înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 8 alineatul (3).

2. Comisia pune la dispoziția publicului, prin orice mijloace adecvate, în special prin intermediul portalului e-Justiție, informațiile menționate la alineatul (1), precum și orice alte informații relevante privind procedurile de adopție și recunoașterea acestora în statele membre.

Articolul 14

Legalizarea și alte formalități similare

Nu este necesară nicio legalizare sau altă formalitate similară pentru documentele emise într-un stat membru în temeiul prezentului regulament.

Articolul 15

Competența de a adopta acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16 în ceea ce privește elaborarea și modificarea modelului de certificat european de adopție multilingv prevăzut la articolul 11.

Articolul 16

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate i se conferă Comisiei sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 15 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 1 iulie 2018.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 15 poate fi revocată oricând de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 15 intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.
5. Parlamentul European este informat cu privire la adoptarea de acte delegate de către Comisie, la orice obiecție formulată la adresa acestor acte sau la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

Articolul 17

Dispoziții tranzitorii

Prezentul regulament se aplică numai în cazul hotărârilor de adopție pronunțate la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date.

Cu toate acestea, hotărârile de adopție pronunțate înainte de 1 ianuarie 2019 sunt, de asemenea, recunoscute începând cu data respectivă în cazul în care copilul în cauză nu a atins vârsta majoratului până la această dată.

Articolul 18

Raportul cu convențiile internaționale existente

1. Prezentul regulament nu se aplică în cazul hotărârilor de adopție pronunțate în temeiul Convenției de la Haga.
2. Fără a aduce atingere obligațiilor ce le revin statelor membre în temeiul articolului 351 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prezentul regulament nu afectează aplicarea convențiilor internaționale la care unul sau mai multe state membre sunt părți în momentul intrării în vigoare a prezentului regulament și care stabilesc norme cu privire la recunoașterea adopțiilor.
3. Cu toate acestea, între statele membre, prezentul regulament prevalează în raport cu convențiile încheiate exclusiv între două sau mai multe state membre, în măsura în care aceste convenții vizează aspecte reglementate de prezentul regulament.

Articolul 19

Clauză de revizuire

1. Până la 31 decembrie 2024 și ulterior din cinci în cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de adaptare a prezentului regulament.
2. În acest scop, statele membre transmit Comisiei informațiile relevante privind aplicarea prezentului regulament de către instanțele lor judecătorești.

Articolul 20

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, cu excepția articolelor 13, 15 și 16, care se aplică începând cu 1 iulie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, ...

Pentru Consiliu
Președintele